

Forfatter: Bording, Anders

Titel: EN Trofast ven/ som teer sig huld

Citation: Bording, Anders: "EN Trofast ven/ som teer sig huld", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid92055/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

<p>Det mand oc nu for Øyne seer/ 210 Paa denne Salig' Herre. 'Thi hafd' her gieldet ædel Blod/ Ophøved Stand oc Ære/ Gudfryctighed/ oprictig Mod/ 224 Forstand med Dyder flere. Da veed jeg vist/ i huor det gaar/ Hand ey saa Død udbaaris/ Da veed jeg oc/ at mangen Taar 228 For hannem skulde sparis/ Som feldis na vel Modelig/ Aff Hustru/ Børn oc Frender. Da kunde de vel frydit sig/ 232 Som vride nu med Hænder. Men ach/ huad vil mand klage sig/ Wi kand det ey forandre. Hans Siæl var Gud behagelig/ 236 Thi maatte den opvandre. Fra Møye Sorig oc Fortræd/ Til Lise/ Lyst oc Glæde: Fra Luist oc Strid/ til ævig fred/ 240 Fra Jord til Himm'lens sæde: Men grumme Død jeg spørge maa/ Huad hæfuer du i Sinde: Mon du vilt Siælen lige saa/ 244 Som Kroppen offuer vinde? Ney sandelig den ædle Siæl</p>	<p>Vdøelig er oc bliffuer/ Den farer op/ det vedst du vel/ 248 Til Gud som hinde giffuer. Huad Hiærtens Lyst oc Glæde den Der hæfuer at fordriffue/ Det ørcker ey min suage Pen 252 Fuldkomm'lig at beskrieffue. Allennist Kroppen rodner hen/ J Jord oc Muld hin Sorte/ Men Naffn oc Ræct er dog igien/ 256 Oc icke bliffuer borte. Den kand ey tie vor idret/ Huordan wi her oss tede. Har wi da Leffuit vel oc ret/ 260 Da er oss Loff til rede. Thi kand det icke bade stort/ At wi med Sorg oss harnet/ Naar vore Venner røckis bort: 264 Sig Døden ey forbarmet. Det beste raad mig tyckis her/ Er Døden ey at skøtte/ Oc ey at hæfue Verden kier/ 268 Men laffu' sig til at flotte: Der hoss oc hæfue Hu oc Sind/ Aff Hiærtet Gud at frøcte/ Oc daglig legge der paa vind/ 272 At naa it Ærligt Røcte.</p>
--	---

62.

[1]

Lijg Begengelse
Offuer
Den Ærlig/ Velfornemme oc nu Salige
Mand/
Hans Pederson/
Fordom Borgemester vdi Aarhus/ hans
Lijg: Der det til allis vor Moder/ vdi

vor Frue Kircke i Aarhus/ den 19.
Augusti Anno 1650. Hæ-
 derligen bleff bestedit.
 Prentet vdi Aarhus/
 Aar/ 1650.

[2] EN Trofast ven/ som teer sig huld J Factor Ord oc Tale/ Med huden Sølf oc røden Guld 4 Er aldrig at betale. Huo slig en ven aff HERrens Haand Bekomme kand at eye/ Dens velformøelig Tilstand/ 8 Kand ingen offuer veye. Huad er det dog en Hiærtens ro/ Sig ey den enne fryder/ Med mindre end den anden jo/ 12 Sin deel aff Glæden nyder. Der er slet ingen Sorig til/ Huor stor den oc kand være/ Den ene jo den anden vil/ 16 Den hielpe til at bære. Til felgis er baad' Lyst oc harm/ Tilfelgis Fryd oc Smærte: De er' To Hiærter i en Barm/ 20 J Tuende Barm it Hiærte. Det er den Balsoms Liflighed/ Aff Aarons Skeeg nedrinder: Den Perle-Dug som trilder ned 24 Aff Hermons høye Tinder. Men O huad bliffuer Glæden brat Forglemt/ oc ende fanger/ Naar slige Venner skiellis at/ 28 W-lyst da ret anganger. Oc heldst om døden syndsens Sold/ Som korter vore Dage/ Er med sin strenge Low oc Vold/ 32 Til Skiælssmis slig Aarsage.	Da giffuer den sig ynckelig/ Som er igien tilbage/ Da hørís den ælndelig/ 36 Sin Vedermod at klage. Med Hiærte Suck oc modig Taar' Den sig ret ilde Krencker/ Ey nogen Time saa hen gaar/ 40 Den paa sin Ven jo tæncker. Der sørg'r i Løn oc Aabenbar/ Oc kortelig at sige/ Jo store Kierligheden var/ 44 Jo mer' maa Glæden vige. Om nogen siger Ney her til/ Da kand jeg det handtheffve Med god bevijsning: Dog jeg vil 48 Gud selft til Vidne kreffue/ Huor hart det mig i Hiærtit skier/ At jeg min egen Fræncke Skal haffve til Exempel her: 52 Ach den Bedrøffuit Encke! Paa hinde seer mand huad det er/ Sin kierist' Ven at myste/ Paa hinde kiendis/ Ja des verr'/ 56 Huor Sorgen en kand kryste. Huo Trøste kand/ hand' Trøste her/ Med victig Ord oc Tale: O hielper/ hielper en oc huer 60 Til hinde at Husuale. O see huad lengsel giøre kand/ Huor modelig hun Græder/ Huor rundelig det salte Vand 64 Hind's blæge Kinder Væder.

Hun gaar nedbøyet oc paa Lud/ Som hun i Jord skuld' falde/ Oc følger den aff Døren ud/ 68 Hun Elsked' vden Galde. Sin ægte Mand/ sin ennist Ven/ Hun her paa Jorden aatte/ Der unte hinde vel igien/ 71 Aff alt huis hand formaatte. Den steder hua til Jorden ned/ Til Domnens dag at ligge. O kunde hun sin Sorrig med/ 76 Nedgraffve der Tillige. Ney ney/ her vil fast ingen Bod For hindis Sorrig vancke: Den sidder prentet ind med Rod 80 For dybt i hindis Tancke. [3] Jeg ved at hun med Lengsel slig Sig selff til Døde plager. Saa fremt den høye Himmel sig/ 84 Ey hindis Nød antager.	Nu feldis ned i Grunde. Den stund du mangen gaar forbij 124 Der bedre sagnis kunde. Men sig dog huad du tenckte paa/ Der du med saadan Velde/ Lodst din forgiftig skud affgaa/ 108 Til slig en mand at fælde: Til slig en mand at myrde plat/ Som med stor Roes oc ære/ For sin Fornumstighed var sat 112 Til Øffrighed at være: Den mand som var Velsignet vel/ Med Røjdom aff vor Hærrer/ Men var dog ingen Mammons træl 116 Som mange nu desverre: Den mand som undte huer mand vel: Der Sandhed tord' udsige: Der gjorde Lige Ret oc Skiel/ 120 Mod Arme oc mod Røjge. Oc den som for Gudfryctighed/ Med andre Dyder flerc/ Vel maatte kaldis med beskeed/ 124 Den Verdslig stais ære. Ja den som mere got bedreff/ Den stund hand var i Liffve/ End jeg paa dette ringe Breff/ 128 Med suagen Pen kand skriffue.
O Folcke Tyff/ O slemme Død/ O Seyerløse Kempe/ Nu giffuer du for haarde stød/ 88 Saa sandt dig Hærrer dempe. Var det ey nock du nylig giord' Saa mange Moderløse? Oc paa vor Slect din Vrede tord' 92 J fremmed Land vdøse? Nu kommer du endnu her til/ Med dette dristig stycke/ At mand (huor nødig mand oc vil) 96 Med Sorg maa Sorg vdslycke. Nu tenckte mand du skulde dig Til andre Slecter fløtte. Men see huor w-formodelig 100 Vort Slectis beste støtte/ Ved din Blodgierrig Tyrani	O du Tyran/ vel har du giort Oss alle der med skade: Dog skalt du see/ det icke stort 132 Skal komme dig til bade. Vel dræbte du den død'lig Krop/ Som var kun Siælens Byrde: Men Siælen foer til Hi[m]len op/ 136 Oc stod ey til at Myrde/ Der Leffver den i fryd oc flot/ Blant Englers flock oc Skare/

<p>Der mættis den med glæde stor/ 140 Foruden Fryct oc Fare. Du oc hans gode Ryct oc Naffn/ Slet ingen skade gjorde/ Thi naar det andet er begraffu'n/ 144 Er den dog offuen Jorde. Oc Legomet du staaet dig til/</p>	<p>Ja lige ret det samme/ Det skalt du dog/ naar Gud saa vil/ 148 Giengiffv' oc staa med skamme. Sin Sorg oc Medlidenhed saaledis tilkiende giffvendis. A. B. C.</p>
---	---

63.

[160]

Norgis
Universal Condolentz oc Medlidenheds
Klage-Trøst/
J hans *Magnificentis*
Erlig oc Velb:
Jens Bielcke til Øste-
raad/ Norgis Rjgis Cancellers/ oc
Kongl. Maytr: Befalnings Mard
offver Nunne-Closter oc Oensæe Lehn
Hans store Hierte-Sorrig/
Offver
Hans Høyædle oc Elskelige Husfrues/
ja halffve Hiertis
Erlig oc Velb: Fruis/
Fru Sophiæ Brockenhusis
dødelige oc sørgelige/ dog megit Christelige oc salige Hedenrøckelse til
de Offverhimmelske
Bolige; Den 6. Martii, Anno 1656.
A. B. C.

[161] 1. ACH Skat/

Ach ædle Landseus Skat
Vil hand plat
Den Sorg ey offvergifve/
Men os nu saa brat
Slet sig gode Nat?
Vil hand endelig
Slet til døde sørg sig?